

BURMISTRZ ROGOŹNA

64-610 ROGOŹNO, ul. Nowa 2
NIP 766-00-09-703
www.rogozno.pl

tel. (0-67) 26-84-400
fax 26-18-075
e-mail: um@rogozno.pl

Data: 2017 - 03-21
Nasz znak: FN.3120.3.11.1.2017.KI
Telefon: 785 009 431

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j § 1 oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r. poz. 201 ze zm.), Burmistrz Rogoźna jako organ podatkowy stwierdza, że stanowisko własne wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 27 stycznia 2017 r. złożonym przez . o udzielenie pisemnej interpretacji indywidualnej w zakresie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości dotyczącym opodatkowania budowli – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2017 r. . złożyła wniosek o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości dotyczącego budowli – elektrowni wiatrowej. Wnioskodawca zwrócił się z pytaniem czy od 1 stycznia 2017 r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 upol uznaje się wyłącznie część budowlaną elektrowni wiatrowej, tj. fundament oraz wieżę, a zatem elementy techniczne elektrowni wiatrowej nie będą stanowić budowli i w konsekwencji podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Zdaniem wnioskodawcy od 1 stycznia 2017 r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od

nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust.1 pkt 2 oraz w art. 2 ust.1 pkt 3 upoi, uznaje się wyłącznie część budowlaną elektrowni wiatrowej, tj. fundament oraz wieżę, a zatem elementy techniczne elektrowni wiatrowej nie będą stanowić budowli i w konsekwencji podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca podnosi, że nowelizacja ustawy Prawo budowlane wprowadzona ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie wpłynie na zmianę zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r.

Dla celów sporządzenia deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 upoi należy uznać wyłącznie część budowlaną elektrowni wiatrowej, tj. fundament oraz wieżę. Elementy techniczne nie będą natomiast podlegać opodatkowaniu. Wynika to z faktu, że:

1. elektrownia wiatrowa ani jej elementy techniczne nie zostały *expressis verbis* wymienione w art. 3 pkt 3 upb i pozbawione są cech zbliżonych do budowli wymienionych w tym przepisie;
2. elementy techniczne elektrowni wiatrowej, tj. gondola (stanowiąca obudowę dla wszystkich zespołów zamontowanych wewnątrz), wirnik z układem sterowania, przekładnia, generator prądu zmiennego z układem sterowania, układ obrotu gondoli, transformator mocy, rozdzielnia prądu zmiennego, układ i system wspomagający, szafy sterowniczej i kontrolnej z oprzyrządowaniem, system sterowania, nadzoru i sygnalizacji instalacji elektrycznej i oświetleniowej i inne podzespoły techniczne nie stanowią wraz z częściami budowlanymi obiektu budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 1 upb, bowiem nie zostały wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych;
3. elektrownia wiatrowa ani jej elementy techniczne nie stanowią urządzenia budowlanego w świetle art. 3 pkt 9 upb.

Stanowisko Organu podatkowego:

Zdaniem organu dokonującego interpretacji, stanowisko powyższe jest nieprawidłowe.

Odnosząc się do przedmiotu interpretacji należy stwierdzić że od dnia 1 stycznia 2017 r. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega cała elektrownia wiatrowa. Podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla budowli stanowi, co do zasady wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne,

a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego (art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Dz.U z 2017r. poz.201 ze zm.).

Podatek od nieruchomości w przedmiocie budowli - elektrowni wiatrowych należy rozpatrywać z uwzględnieniem zarówno ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy prawo budowlane jak i ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Zasadniczo o zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości decyduje wspomniana wyżej ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U z 2017 r., poz.201 ze zm.) budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych zawiera zatem własną definicję pojęcia „budowla”, niemniej w definicji tej znajduje się odesłanie do przepisów ustawy – Prawo budowlane, co powoduje, że jego normatywną treść na gruncie ustawy podatkowej ustala się również na podstawie przepisów Prawa budowlanego. Jak więc wynika z tego przepisu klasyfikowanie obiektu jakim są elektrownie wiatrowe na potrzeby opodatkowania winno być dokonywane z uwzględnieniem przepisów zarówno sensu stricto podatkowych jak i prawa budowlanego do którego wymieniony wyżej przepis odsyła.

W art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r Prawo budowlane (t.j. Dz.U z 2016 r. poz. 290 ze zm.) przepisu definiującego budowlę, wykreślono z przykładowego katalogu urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowią budowlę, elektrownie wiatrowe. Natomiast w załączniku do ustawy w kategorii XXIX wprowadzono nową kategorię obiektu budowlanego, jakim jest elektrownia wiatrowa. Ważną zmianą mającą wpływ na opodatkowanie budowli jest dodany art.82 ust.3 pkt 5b Prawa budowlanego, który wskazuje że wojewoda jest organem administracji architektoniczno-budowlanej wyższego stopnia w stosunku do starosty oraz organem pierwszej instancji w sprawach obiektów budowlanych rozszerzając tę kompetencję na elektrownie wiatrowe, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Po nowelizacji prawa budowlanego jedynym który bezpośrednio nawiązuje do definicji elektrowni wiatrowej jest art.2 pkt 1 u.i.e.w. który jednoznacznie definiuje jakie elementy składają się na taką elektrownię (składa się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, którymi są wirnik z zespołem łopat, zespół

przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu). Zapisy tej ustawy mają szersze znaczenie dla określenia prawidłowych zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych gdyż w z art.17 u.i.e.w wyrażnie czytamy „od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy”. Niewątpliwym jest więc, że tylko do 31 grudnia 2016 podatek od nieruchomości pobiera się i ustala zgodnie z przepisami obowiązującymi przed zmianą przepisów p.b. Regulacja ta wskazuje, że wolą ustawodawcy była zmiana obciążenia elektrowni wiatrowych.

Z uwagi na nowelizację Prawa budowlanego z dniem 16 lipca 2016 r. oraz wejściem w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie bez znaczenia na potwierdzenie stanowiska organu podatkowego, że opodatkowaniu podlega elektrownia wiatrowa w całości jest zaprezentowany pogląd Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. (P 33/09). W wyroku tym sędziowie wskazali, że **przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości mogą być jedynie takie budowle, które zostały expressis verbis wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r Prawo budowlane (t.j. Dz.U z 2016 r., poz. 290 ze zm.), w pozostałych przepisach tej ustawy albo w załączniku do niej;** mając zarazem na uwadze, iż nie jest wykluczone, że o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować będą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane.

Tożsame stanowisko ze stanowiskiem organu podatkowego w niniejszej sprawie zostało zajęte przez Ministra Rozwoju i Finansów w odpowiedzi na interpelację nr 7740 Posła Tadeusza Cymańskiego w sprawie zmiany sposobu opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości w piśmie nr PS2.054.39.2016 z dnia 2 grudnia 2016 r.

Przywołane przez Wnioskodawcę orzeczenia sądów administracyjnych nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie, gdyż zapadły one w innym stanie prawnym straciły swą aktualność 16 lipca 2016 r. Tak więc nie ulega wątpliwości, że elektrownia wiatrowa stanowi budowlę zarówno w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, jak i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając na uwadze art.2 a ustawy Ordynacja Podatkowa, który mówi, że niedające się usunąć wątpliwości, co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika nie będą miały tu zastosowania, gdyż zasada *in dubio pro, tributario* którą wyraża wyżej przywołany przepis nie znajduje tutaj zastosowania. Przez korzyść podatnika należy rozumieć optymalne dla niego rozwiązanie prawne spośród tych, które zarysowały się w trakcie wykładni przepisu. Organ

podatkowy nie natrafił na wątpliwości, co do znaczenia powyższych przepisów prawa podatkowego i ich wykładni w konkretnej sytuacji faktycznej, dlatego nie można w tej konkretnej sprawie przyjąć znaczenia powyższych przepisów odmiennie tylko dlatego, że Wnioskodawca interpretuje inaczej dany stan prawny i chce zastosowania tej zasady na korzyść podatnika.

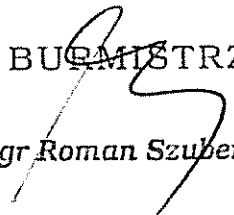
Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy organ uznaje wskazane we wniosku stanowisko podatnika za nieprawidłowe i orzeka jak w sentencji.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcy, oraz innych podmiotów wskazanych w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje skarga. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym Wnioskodawca dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a w przypadku nieudzielenia odpowiedzi - 60 dni od dnia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

BUROMISTRZ

mgr Roman Szuberski